

сті, підготовленої відповідно до концептуальних основ спеціального призначення.

Запропоновані документи допоможуть інтегрувати норми українського законодавства та міжнародних нормативних документів (Міжнародних стандартів аудиту та Кодексу етики професійних бухгалтерів), що буде сприяти покращанню якості надання аудиторських послуг і підвищенню престижу професії аудитора та ролі у суспільстві всього інституту аудиту в Україні.

Література

1. Кодекс етики професійних бухгалтерів 2009. Міжнародна федерація бухгалтерів / перекл. з англ.; за ред. С.Я. Зубілевич. — К.: Федерація професійних бухгалтерів і аудиторів України, 2010. — 124с.

2. Міжнародні стандарти контролю якості аудиту, огляду, іншого

[Metadata, citation and similar](#)

pository of Vadym Hetman Kyiv National Economic University

Біндер С.Г. — К.: Міжнародна федерація бухгалтерів, Аудиторська палата України, 2010. — 842 с.

3. Міжнародні стандарти контролю якості, аудиту, огляду, іншого надання впевненості та супутніх послуг: видання 2010 року. Частина 2. / Пер. з англ.: Ольховікова О.Л., Селезньов О.В., Зеніна О.О., Гик О.В., Біндер С.Г. — К.: Міжнародна федерація бухгалтерів, Аудиторська палата України, 2010. — 409 с.

4. Цивільний кодекс України: Коментар. Видання друге із змінами за станом на 15 січня 2004 р. — Х.: ТОВ «Одіссей», 2004. — 856 с.

Івахів Ю. О.,

*канд. екон. наук, старший викладач кафедри аудиту,
ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана»*

ФІНАНСОВЕ ЗВІТУВАННЯ ЯК ІНФОРМАЦІЙНА СИСТЕМА

Вагоме значення в сучасних умовах господарювання має підвищення інформативності фінансової звітності як загальнодоступного джерела відомостей про фінансово-майновий стан і результати діяльності певної економічної одиниці. При цьому необхідно враховувати, що фінансова звітність — поняття статичне і позначає специфічний продукт з конкретними призначенням та цільовою аудиторією. Вона інтегрована у складну інфор-

маційну систему підтримки функціонування економічних систем мікро- і макрорівнів. Якісна фінансова звітність – не кінцева мета, а лише один із засобів визначення лінії поведінки економічних суб'єктів. Тому її слід розглядати у світлі фінансового звітування як процесу, що розвивається довкола неї.

Фінансове звітування є комплексним поняттям, що поєднує процеси зі створення інформації, складання фінансової звітності, її перевірки й підтвердження, використання зацікавленими особами. Очевидно, що воно охоплює облік, аудит та аналіз і зорієнтоване на прийняття зважених управлінських рішень. Це обумовлює його міждисциплінарний характер. З урахуванням зазначеного, можна зробити висновок, що окреслена тематика загалом досить широко висвітлена у вітчизняній і зарубіжній науковій літературі. Проте досліджень, які б сприяли інтеграції названих наук і напрямів професійної діяльності, проведено недостатньо. Зважаючи на це, розв'язання теоретичних й методичних проблем фінансового звітування видається своєчасним, важливим та актуальним науковим завданням в умовах, що складаються не лише в господарській практиці, але і в економічній науці.

Для наукового обґрунтування і формулювання теоретичних положень фінансового звітування застосовано системний підхід. Система — це сукупність закономірно пов'язаних елементів, які становлять єдність. Фінансове звітування як система є складним соціально-економічним явищем сучасності з такими системоутворюючими компонентами: мета, суб'єкти, відносини між ними, принципи, об'єкт і предмет їх взаємодії.

На підставі аналізу літературних джерел та облікових стандартів, вивчення вітчизняної і зарубіжної практики з цього питання вважаємо, що мета фінансового звітування полягає у розкритті інформації про діяльність економічної одиниці для задоволення потреб і реалізації інтересів різних учасників економічних відносин. Його суб'єкти — це коло зацікавлених осіб, причиною взаємодії яких є інформація про економічну одиницю, процеси, пов'язані з її генеруванням, поширенням, використанням і регламентуванням. За функціональною ознакою їх доцільно розділити на три групи, а саме: укладачі, користувачі та регулятори.

У процесі формування, подання й використання показників фінансової звітності між цими суб'єктами виникають специфічні інформаційно-економічні відносини, засновані на обміні даними про підприємство для отримання достатніх підстав для прийняття різних рішень. Об'єктом таких відносин виступає інформація про

діяльність економічної одиниці, у тому числі у формі фінансової звітності, а їх предметом — достовірне й повне розкриття такої інформації. Ефективність взаємодії суб'єктів фінансового звітування залежить від дотримання певних принципів, зокрема: гарантованість права на інформацію; відкритість, доступність інформації та свобода її обміну, об'єктивність, вірогідність, повнота і точність інформації; законність її одержання, використання, поширення та зберігання.

Реалізація пропозиції щодо запровадження у науково-практичний вжиток поняття «фінансове звітування» з урахуванням особливостей та композиційної структури інформаційної системи, яку воно називає, сприятиме розвитку й удосконаленню методології, методики та організації ведення обліку, складання фінансової звітності, її перевірки і підтвердження незалежними зовнішніми аудиторами, а головне, використанню як інформаційної основи прийняття ефективних управлінських рішень користувачами.

Кириленко В. Б.,
*канд. екон. наук., доцент кафедри обліку кредитних
і бюджетних установ та економічного аналізу,
ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана»*

ФАКТОРИ, ЩО ОБУМОВЛЮЮТЬ ЗМІНИ В АУДИТІ РИЗИКІВ БАНКІВ

Протягом останніх років ситуація та відношення до аудиту в Україні істотно змінилися. Ці зміни мають технологічний і правовий характер. Переважна більшість аудиторів розцінюють ці зміни як негативні, оскільки з відміною обов'язкового аудиту для більшості суб'єктів підприємницької діяльності звузилось коло потенційних клієнтів, підвищилась конкуренція між аудиторськими фірмами, що призвело до зниження доходності цього виду підприємництва. Треба прийняти до уваги і те, що вказані труднощі спонукали аудиторів до пошуку нових форм обслуговування клієнтів, підвищення якісного рівня аудиторських послуг, та сприяли очищенню аудиторського загалу від випадкових людей, які ставили прибутковість понад професійні стандарти. В цей період справді відбулося зниження попиту на традиційні (для Укра-